

Sag C-240/23

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

17. april 2023

Forelæggende ret:

Bundesverwaltungsgericht (Tyskland)

Afgørelse af:

9. december 2022

Revisionsappellant:

Herbaria Kräuterparadies GmbH

Revisionsinstævnt:

Freistaat Bayern

Kopi

Bundesverwaltungsgericht

KENDELSE

[Udelades]

I sagen

Herbaria Kräuterparadies GmbH,
[udelades] Fischbachau,

sagsøger, appellant og
revisionsappellant

[udelades]

mod

Freistaat Bayern,
ved Landesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft Bayern,
[udelades] München,

sagsøgt, indstævnt og
revisionsindstævnt

har tredje afdeling ved Bundesverwaltungsgericht (forbundsdomstol i
forvaltningsretlige sager) efter retsmødet den 9. december 2022

[udelades]

afsagt følgende kendelse:

Sagen udsættes.

Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 267 TEUF følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT [2018,] L 150, s. 1) i den aktuelle affattelse ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/474 af 17. januar 2022 (EUT [2022,] L 98, s. 1) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til præjudiciel afgørelse:

1. Skal artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848 fortolkes således, at Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion må anvendes for en forarbejdet fødevarer, som importeres under betingelserne i artikel 45, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848 med henblik på at blive markedsført på EU-markedet som et økologisk produkt, men som, fordi det ud over vegetabiliske produkter indeholder mineralske produkter og vitaminer af ikke-vegetabilisk oprindelse, ikke opfylder betingelserne i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, sammenholdt med bilag II, del IV, nr. 2.2.2., litra f)?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion må anvendes for en forarbejdet fødevarer, hvis den kommer fra Den Europæiske Union og overholder de ækvivalente produktions- og kontrolregler i et tredjeland, der er anerkendt i henhold til artikel 48, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, men ikke opfylder betingelserne i

artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, sammenholdt med bilag II, del IV, nr. 2.2.2., litra f)?

3. Følger det af artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at en sådan forarbejdet fødevarer, som kommer fra Den Europæiske Union, i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848 må forsynes med betegnelser, der henviser til økologisk produktion uden anvendelse af Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion?

Præmisser:

I

- 1 Tvisten vedrører mærkningen af en forarbejdet fødevarer som et produkt, der stammer fra økologisk produktion.
- 2 Sagsøgeren er producent af produktet »Blutquick«, en blanding af frugtsaft og urteekstrakter, der stammer fra økologisk produktion. Drikken tilsættes ikke-vegetabiliske vitaminer og ferrogluconat. Sagsøgeren markedsfører »Blutquick« som et kosttilskud. Emballagen er påført EU-logoet for økologisk produktion, det nationale økologi-mærke og en angivelse af, at ingredienserne stammer fra »kontrolleret økologisk dyrkning«.
- 3 Ved afgørelse af 18. januar 2012 pålagde Bayerische Landesanstalt für Landwirtschaft bl.a. sagsøgeren at fjerne angivelsen vedrørende den økologiske produktionsmetode i mærkningen af, reklamen for og markedsføringen af produktet, idet denne angivelse er beskyttet i henhold til artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EFT [1991,] L 189, s. 1), inden den 1. december 2012. Som begrundelse anførte myndigheden, at produkter, der er forarbejdet som omhandlet i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 834/2007 og artikel 27, stk. 1, litra f), i Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol (EUT [2008,] L 250, s. 1), og som er forsynet med betegnelsen »økologisk«, kun må tilsættes vitaminer og mineralske produkter, hvis deres anvendelse er et lovmæssigt krav. Dette er ikke tilfældet for »Blutquick«.
- 4 Sagsøgeren anlagde søgsmål til prøvelse af afgørelsen. Verwaltungsgericht (forvaltningsdomstol) forelagde Den Europæiske Unions Domstol spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008. Domstolen fastslog ved dom af 5. november 2014, C-137/13, at anvendelse af et i denne bestemmelse omhandlet stof kun er et lovmæssigt krav på betingelse af, at en EU-retlig eller en med denne ret forenelig national bestemmelse direkte pålægger tilsætningen af det nævnte stof til en fødevarer, for

at den kan markedsføres generelt. Anvendelsen af et sådant stof er ikke et lovmæssigt krav som omhandlet i denne bestemmelse, når en fødevare markedsføres som et kosttilskud, med en ernærings- eller sundhedsanprisning eller til særlig ernæringsmæssig anvendelse, selv om dette indebærer, at denne fødevare for at overholde de i denne henseende gældende EU-retlige bestemmelser vedrørende tilsætning af stoffer til fødevarer skal indeholde en bestemt mængde af det pågældende stof. Domstolen udtalte sig ikke om det argument, som sagsøgeren allerede fremsatte i denne sag, hvorefter virksomheden forskelsbehandles i forhold til virksomheder fra tredjelande med produktionsordninger, der er anerkendt som ækvivalente, eftersom den forelæggende ret, Verwaltungsgericht (forvaltningsdomstol), ikke havde forelagt nogen spørgsmål herom.

- 5 Verwaltungsgericht (forvaltningsdomstol) frifandt sagsøgte. Sagsøgerens appel blev heller ikke taget til følge. Appeldomstolen fastslog ved dom af 29. juli 2021 vedrørende lovligheden af den anfægtede afgørelse, at tilsætning af vitaminer og ferrogluconat for så vidt angår en forarbejdet fødevare som »Blutquick« ikke er et udtrykkeligt lovmæssigt krav, hvorfor sagsøgerens anvendelse af logoet for økologisk produktion (herefter »EU-logoet for økologisk produktion«) udgør en overtrædelse af mærkningsbestemmelsen i artikel 23 i forordning (EF) nr. 834/2007. Artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 kan heller ikke fortolkes udvidende på baggrund af artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«). Ifølge sagsøgeren medfører artikel 33, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007 en forskelsbehandling af virksomheden, eftersom denne bestemmelse tillader, at konkurrerende produkter fra USA kan markedsføres i EU som økologiske produkter med EU-logoet for økologisk produktion, selv om de er tilsat stoffer, navnlig vitaminer, som i henhold til artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007 og artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007 samt bilag VIII hertil, ikke er tilladt ved fremstilling i Den Europæiske Union. Ifølge appeldomstolen foreligger der imidlertid ikke en sådan forskelsbehandling. Tilsvarende økologiske produkter fra USA må ganske vist markedsføres i EU som økologiske produkter, men de må ikke være forsynet med EU-logoet for økologisk produktion. I henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007 må EU-logoet for økologisk produktion anvendes, såfremt produkterne opfylder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 834/2007. Dette er ikke nødvendigvis tilfældet for ækvivalente produkter; de er kun i overensstemmelse med forordningen som omhandlet i artikel 25, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007, hvis de uden undtagelser opfylder forordningens bestemmelser. Dette er ikke tilfældet for et i USA fremstillet produkt, der svarer til sagsøgerens produkt.
- 6 Med sin revisionsappel har sagsøgeren opretholdt sin påstand om annullation af afgørelsen af 18. januar 2012 og i det væsentlige gjort gældende, at et produkt, der er importeret som et ækvivalent produkt, må påføres EU-logoet for økologisk produktion, selv om det ikke samtidig opfylder produktionsreglerne i forordning (EF) nr. 834/2007. Hvis det forbydes virksomheden at gøre dette i forbindelse med produktet »Blutquick«, foreligger der en tilsidesættelse af

ligebehandlingsprincippet som fastsat i chartrets artikel 20. Desuden foreligger der allerede en sådan tilsidesættelse, idet produkter fra USA med tilsatte vitaminer og mineralske produkter – uanset om EU-logoet for økologisk produktion anvendes – må præsenteres som økologiske produkter, mens sagsøgeren selv kun må markedsføre sit produkt »Blutquick« som et konventionelt produkt. Forbuddet mod at tilsætte vitaminer og mineralforbindelser til virksomhedens produkt kan ikke gælde for sagsøgeren, når det ikke gælder for producenter i USA.

- 7 Sagsøgte har bestridt revisionsappellen og i det væsentlige gjort gældende, at et produkt, der kommer fra et anerkendt tredjeland, kun må påføres EU-logoet for økologisk produktion, hvis det opfylder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 834/2007. Den forskelsbehandling, som er blevet gjort gældende, foreligger ikke. Den gensidige anerkendelse af ækvivalens medfører, at også produkter, der ikke opfylder de EU-retlige bestemmelser om økologisk produktion, har adgang til EU-markedet. Den af sagsøgeren tilstræbte ligebehandling med produkter fra USA ville føre til en betydelig ændring af Den Europæiske Unions ordning, hvilket netop ikke er hensigten med anerkendelsen af ækvivalens og ville bringe EU-reglernes formål i fare.

II

- 8 Sagen udsættes, og der skal indhentes en præjudiciel afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Fortolkningen af de EU-retlige bestemmelser, der er relevante for sagens afgørelse, fremgår ikke med en sådan klarhed, at der ikke er plads til rimelig tvivl (jf. Domstolens dom (Store Afdeling) af 6.10.2021, C-561/19 [ECLI:EU:C:2021:799], Consorzio, præmis 39).
- 9 1. Ved afgørelsen af 18. januar 2012 blev det forbudt sagsøgeren at anvende angivelsen af økologiske produktionsmetoder for virksomhedens produkt »Blutquick«. Forbuddet omfatter anvendelse af EU-logoet for økologisk produktion og det tyske økologi-mærke samt eventuelle yderligere angivelser af økologisk produktion, f.eks. i ingredienslisten. Den retlige bedømmelse af forbuddet skal, henset til at der er tale om en forvaltningsakt med varige virkninger, foretages på grundlag af den gældende retstilstand på tidspunktet for revisionsrettens afgørelse (jf. herom Bundesverwaltungsgericht (forbundsdomstol i forvaltningsretlige sager), dom af 13.6.2019 – 3 C 28.16 – BVerwGE 166, 32, præmis 11). Dermed er det ikke længere forordning (EF) nr. 834/2007, hvorpå sagsøgte støttede sit forbud, der finder anvendelse, men derimod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT [2007,] L 150, s. 1), som har været i kraft siden den 1. januar 2022.
- 10 2. Retsgrundlaget for det forbud, som sagsøgeren blev pålagt, udgøres af artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848. I henhold til denne bestemmelse sikrer de kompetente myndigheder i tilfælde af manglende overholdelse, som påvirker

økologiske produkters eller omlægningsprodukters integritet i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen, f.eks. som følge af anvendelse af ikketilladte produkter, stoffer eller teknikker eller sammenblanding med ikkeøkologiske produkter, at der ikke henvises til økologisk produktion i forbindelse med mærkning af og reklame for hele det pågældende parti eller hele den pågældende produktion. Den manglende overholdelse som omhandlet i artikel 3, nr. 57), i forordning (EU) 2018/848, der er en forudsætning for, at der kan foretages et indgreb, fremgår for så vidt angår »Blutquick« som en forarbejdet fødevarer af artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, sammenholdt med bilag II, del IV, nr. 2.2.2., litra f). I henhold til disse bestemmelser må mineraler (herunder sporstoffer), vitaminer, aminosyrer og mikronæringsstoffer anvendes ved forarbejdningen af fødevarer, forudsat at deres anvendelse i fødevarer til almindeligt konsum er »direkte retligt foreskrevet« forstået som direkte påkrævet af bestemmelser i EU-retten eller bestemmelser i national ret, der er forenelige med EU-retten, med den konsekvens, at fødevarer overhovedet ikke må markedsføres som fødevarer til almindeligt konsum, hvis disse mineraler, vitaminer, aminosyrer eller mikronæringsstoffer ikke er tilsat. Dette er ikke tilfældet for »Blutquick«, hvilket heller ikke er blevet bestridt af sagsøgeren. Dermed er tilsætningen af vitaminer og ferrogluconat til sagsøgerens produkt ikke omfattet af ordlyden af bilag II, del IV, nr. 2.2.2., litra f), i forordning (EU) 2018/848. Dette medfører, at anvendelsen af EU-logoet for økologisk produktion er udelukket i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848; det samme gælder det tyske økologi-mærke i henhold til artikel 33, stk. 5, i forordning (EU) 2018/848. I henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848 er det heller ikke tilladt at betegne »Blutquick« som »bio« eller »økologisk«. Såfremt de anførte bestemmelser finder ubegrænset anvendelse, er forbuddet af 18. januar 2012 retmæssigt, og søgsmålet og revisionsappellen kan ikke tages til følge.

- 11 3. Som modargument har sagsøgeren gjort gældende, at det følger af ligebehandlingsprincippet som fastsat i chartrets artikel 20, at virksomheden skal have ret til at anføre EU-logoet for økologisk produktion og angivelsen af økologisk produktion på »Blutquick«, eftersom et tilsvarende produkt fremstillet i USA må markedsføres i USA som »organic« og dermed på grundlag af ækvivalensaftalen mellem Den Europæiske Union og USA ville kunne markedsføres i EU som økologisk fødevarer – herunder med anvendelse af EU-logoet for økologisk produktion. Afdelingen kan ikke afgøre, om dette anbringende medfører, at revisionsappellen skal tages til følge, uden at forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse. Sagen rejser flere tvivlsspørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten.
- 12 a) Afdelingen lægger i denne forbindelse til grund, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i henhold til artikel 51, stk. 1, første punktum, finder anvendelse, idet bestemmelserne i forordning (EU) 2018/848 vedrører gennemførelsen af EU-retten.
- 13 b) Chartrets artikel 20 indebærer, at ensartede situationer ikke må behandles forskelligt, og at forskellige situationer ikke må behandles ens, medmindre en

sådan behandling er objektivt begrundet (fast retspraksis, Domstolens dom af 3.2.2021, C-555/19 [ECLI:EU:C:2021:89], præmis 95).

- 14 aa) Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en forskelsbehandling, ønskes det for det første oplyst, om sagsøgeren med rette har gjort gældende, at virksomhedens produkt »Blutquick« med hensyn til anvendelsen af EU-logoet for økologisk produktion behandles anderledes end et tilsvarende produkt fremstillet af en virksomhed fra et tredjeland såsom USA, når dette produkt importeres til EU med henblik på at blive markedsført som et økologisk produkt. Som anført under 2. må »Blutquick« i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848 på grund af tilsætningen af vitaminer og ferrogluconat ikke markedsføres med EU-logoet for økologisk produktion. Henset hertil foreligger der en forskelsbehandling, hvis en fødevarer fra et tredjeland, som svarer til dette produkt, og hvortil det er tilladt at tilsætte tilsvarende vitaminer og mineralske produkter i henhold til produktionsregler, der er anerkendt som ækvivalente, må påføres EU-logoet for økologisk produktion i forbindelse med markedsføringen i Den Europæiske Union, selv om denne fødevarer på grund af tilsætningen af disse vitaminer og mineralske produkter ikke opfylder produktionsreglerne i forordning (EU) 2018/848.
- 15 Efter afdelingens opfattelse kan det ikke besvares tilstrækkeligt klart på grundlag af bestemmelsen i artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848 og den hidtidige retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol – herunder i sag C-137/13 – om et sådant produkt, der er importeret fra et tredjeland, må påføres EU-logoet for økologisk produktion. Appeldomstolen besvarede dette spørgsmål benægtende – mens forordning (EF) nr. 834/2007 endnu var i kraft – og bemærkede i denne forbindelse nærmere bestemt, at EU-logoet for økologisk produktion i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007 må anvendes, såfremt produkterne opfylder forordningens bestemmelser. I denne henseende sonderer forordning (EF) mellem produkter, der opfylder forordningens bestemmelser, og produkter, der blot er ækvivalente. Sidstnævnte opfylder ikke forordningens bestemmelser som omhandlet i artikel 25, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007. Denne argumentation, der principielt også kan overføres på den nuværende retstilstand, har imidlertid ikke en sådan bærekraft, at resultatet af fortolkningen kan anses for at fremgå uden nogen tvivl. Dette gælder også, for så vidt som appeldomstolen tog hensyn til den sammenhæng, hvori bestemmelsen indgår, og forbrugerbeskyttelsesformålet. Derimod taler noget for, at også en fødevarer, der er produceret i et tredjeland og markedsføres i Den Europæiske Union under de betingelser, der er fastsat i artikel 45, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, må påføres EU-logoet for økologisk produktion, selv om den ud over vegetabiliske produkter indeholder mineralske produkter og vitaminer af ikke-vegetabilisk oprindelse og dermed ikke opfylder betingelserne i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, sammenholdt med bilag II, del IV, nr. 2.2.2., litra f). For det første vil det også være i overensstemmelse med ordlyden af artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848 ikke at betragte produktionsbestemmelserne som »forordningens bestemmelser«, der skal opfyldes, men derimod i forbindelse med et produkt, der importeres til EU, at betragte bestemmelserne om import, navnlig

om anerkendelse af produktions- og kontrolreglerne, som ækvivalente i henhold til artikel 45 ff. i forordning (EU) 2018/848. I så fald vil det være tilstrækkeligt til at opfylde bestemmelserne som omhandlet i 33, stk. 1, andet punktum, i forordning (EU) 2018/848, at produktet er blevet importeret under de betingelser, der var gældende på det pågældende tidspunkt. For det andet vil det formentlig være i bedre overensstemmelse med det formål om nedbringelse af hindringer for samhandlen, som forfølges med anerkendelsen af ækvivalens og tilsvarende ækvivalensaftaler, hvis et tredjelandsprodukt, som importeres under ækvivalensreglerne, kan mærkes på samme måde som det »ækvivalente« EU produkt – idet det dog netop ikke opfylder identiske standarder; EU-logoet for økologisk produktion har formentlig væsentlig betydning for tredjelandsproduktets konkurrencemæssige situation.

- 16 bb) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, kan der foreligge en forskelsbehandling af producenter med hjemsted i Den Europæiske Union over for producenter fra tredjelande med produktions- og kontrolregler, der er anerkendt som ækvivalente, med hensyn til anvendelsen af EU-logoet for økologisk produktion, hvis markedsføringen af et produkt, der er fremstillet i EU, og et produkt, der er fremstillet i tredjelandet, uanset de forskellige produktions- og kontrolregler i EU på den ene side og tredjelandet på den anden side udgør sammenlignelige faktiske omstændigheder. Herfor taler muligvis, at der her ikke er tale om produktionen, men derimod mærkningen af produkter, der må markedsføres i EU og konkurrerer med hinanden. For så vidt som der foreligger en forskelsbehandling, kan den alligevel være begrundet. Selve anerkendelsen af ækvivalens og de hermed tilsigtede lempelser for samhandlen kan i denne forbindelse anføres som en saglig begrundelse for forskelsbehandlingen. Heroverfor har sagsøgeren gjort gældende, at en sådan begrundelse i hvert fald ikke er mulig, hvis Europa-Kommissionen har anerkendt produktions- og kontrolregler, der ikke opfylder »essentielle« EU-retlige bestemmelser, som ækvivalente – hvilket ifølge sagsøgeren er tilfældet her. I så fald har den virksomhed, der driver produktion i EU, ret til kun at skulle opfylde de produktionsregler, der gælder for virksomheden fra tredjelandet. Det kan ikke besvares tilstrækkeligt klart, om det tilsvarende følger af chartrets artikel 20, at EU-logoet for økologisk produktion må anvendes for en forarbejdet fødevarer, hvis den kommer fra Den Europæiske Union og opfylder de ækvivalente produktions- og kontrolregler i et tredjeland, der er anerkendt i henhold til artikel 48, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, men ikke opfylder betingelserne i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, sammenholdt med bilag II, del IV, nr. 2.2.2., litra f). Den her omhandlede problemstilling, som er knyttet til praksis for gensidig anerkendelse, kan være af stor betydning. Den afføder adskillige spørgsmål vedrørende ligebehandling og omvendt diskrimination samt Unionens eventuelle tab af autonomi i regeludstedelsen (jf. Domstolen, generaladvokat Sharpstons forslag til afgørelse af 8.5.2014, C-137/13 [ECLI:EU:C:2014:318], punkt 59). I denne henseende er der behov for en afklaring fra Den Europæiske Unions Domstols side.

- 17 cc) Uanset retten til at anvende EU-logoet for økologisk produktion opstår et tilsvarende spørgsmål i forbindelse med angivelsen af økologisk produktion som omhandlet i artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, som sagsøgeren ligeledes fik forbud mod at anvende ved den anfægtede afgørelse.
- 18 Såfremt to virksomheder fremstiller den samme forarbejdede fødevarer, som opfylder de ækvivalente produktions- og kontrolregler i et tredjeland, der er anerkendt i henhold til artikel 48, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, men ikke opfylder betingelserne i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, sammenholdt med bilag II, del IV, nr. 2.2.2., litra f) – hvilket er tilfældet her på grund af tilsætningen af bestemte indholdsstoffer – og virksomhederne ønsker at markedsføre produkterne i EU med angivelse af økologisk produktion, foreligger der i denne henseende, hvis de faktiske omstændigheder principielt anses for at være sammenlignelige, en forskelsbehandling som omhandlet i chartrets artikel 20: Mens den virksomhed, der driver produktion i Den Europæiske Union, i henhold til artikel 30, stk. 1, andet punktum, i forordning (EU) 2018/848 ved markedsføringen i Den Europæiske Union ikke må forsyne sit produkt med en angivelse af økologisk produktion, må en virksomhed med hjemsted i et tredjeland, der er anerkendt i henhold til artikel 48 i forordning (EU) 2018/848, påføre sit produkt en sådan angivelse. Dette fremgår af, at et produkt, der er omfattet af denne forordning, i henhold til artikel 34, stk. 1, litra b), nr. iii), i forordning (EU) 2018/848 må importeres til Den Europæiske Union med henblik på markedsføring som et økologisk produkt, hvis det – ud over at opfylde yderligere betingelser – kommer fra et tredjeland, der er anerkendt i henhold til artikel 48 i forordning (EU) 2018/848 og overholder de ækvivalente produktions- og kontrolregler i dette tredjeland.
- 19 De under bb) beskrevne spørgsmål vedrørende berettigelsen af en forskelsbehandling af producenter med hjemsted i henholdsvis Den Europæiske Union og tredjelande opstår i forbindelse med den angivelse, der er omhandlet i artikel 30 i forordning (EU) 2018/848. Det ønskes oplyst, om det følger af chartrets artikel 20, at en fødevarer, der kommer fra Den Europæiske Union, i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848 må forsynes med betegnelser, der henviser til økologisk produktion, uden anvendelse af Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion. Besvarelsen af spørgsmålet er heller ikke åbenbar for så vidt angår denne situation.
- 20 4. De rejste spørgsmål har betydning for afgørelsen. Afdelingen lægger på sagens nuværende trin til grund, at et produkt, der svarer til produktet »Blutquick«, ville kunne fremstilles og markedsføres i USA som økologisk fødevarer.
- 21 a) USA er et tredjeland, der er anerkendt i henhold til artikel 48, stk. 1, i forordning (EU) 2018/848, sammenholdt med artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007. USA blev ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 126/2012 af 14. februar 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008, for så vidt angår dokumentation, og om ændring af forordning (EF) nr. 1235/2008, for så vidt angår ordninger for import af økologiske produkter fra Amerikas Forenede

Stater (EUT [2008,] L 41, s. 5), optaget på listen over tredjelande, hvis produktionsordninger og kontrolforanstaltninger i forbindelse med økologisk produktion af landbrugsprodukter blev anerkendt som ækvivalente med dem, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 834/2007, idet denne liste er indeholdt i bilag III til Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/2008 af 8. december 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 for så vidt angår ordninger for import af økologiske produkter fra tredjelande. Dette skete på grundlag af en ækvivalensaftale indgået ved korrespondance den 15. februar 2012. Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/931 af 17. juni 2015 om ændring og berigtigelse af forordning (EF) nr. 1235/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 for så vidt angår ordninger for import af økologiske produkter fra tredjelande (EUT [2007,] L 151, s. 1] blev optagelsen, som i første omgang var midlertidig, forlænget på ubestemt tid. I henhold til artikel 48, stk. 1, andet punktum, i forordning (EU) 2018/848 udløber anerkendelsen den 31. december 202[5]. Ved Rådets afgørelse (EU) 2021/1345 af 28. juni 2021 om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af aftaler om handel med økologiske produkter (EUT [2021,] L 306, s. 2) blev Kommissionen bemyndiget til at indlede sådanne forhandlinger med bl.a. USA.

- 22 b) Appeldomstolen har med bindende virkning for revisionsretten (§ 137, stk. 2, første punktum, i Verwaltungsgerichtsordnung (lov om forvaltningsretssager), sammenholdt med § 560 i Zivilprozessordnung (den civile retsplejelov)) fastslået, at næringsstofvitaminer og -minerale i henhold til den relevante lovgivning i USA – navnlig »Organic Foods Production Act (OFPA)« – under bestemte betingelser er tilladt som indholdsstoffer i eller på forarbejdede produkter, der er mærket som økologiske eller med en betegnelse, der henviser til økologisk fremstillede specificerede indholdsstoffer eller fødevarergrupper (OFPA's § 206 605). Parterne har under retsmødet erklæret, at det henset til den aktuelle lovgivning må lægges til grund, at et produkt, der svarer til sagsøgerens produkt, ville kunne markedsføres som »organic« i USA.

[Udelades]

[Underskrifter]